

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 17. 4. 2023 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivany Růžičkové a soudců JUDr. Pavla Faita a JUDr. Martiny Hírmanové, v trestní věci obžalovaného [údaje o účastníkovi]

takto:

K odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] se podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 trestního řádu ruší ohledně tohoto obžalovaného rozsudek Okresního soudu v Sokolově ze dne 15. 8. 2022, č.j. 24 T 9/2021-1389, v celém výroku o náhradě škody a podle § 259 odst. 3 písm. b) trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný [jméno] [příjmení] povinen uhradit poškozené společnosti MONETA Money Bank a.s., IČ: 25672720, se sídlem Vyskočilova č.p. 1442, 140 00 Praha, na náhradě škody:

- I. sám obžalovaný částku 101 532,64 Kč,
- II. společně a nerozdílně s odsouzenou [jméno] [příjmení], [datum narození], částku 312 092,90 Kč,
- III. společně a nerozdílně s odsouzeným [jméno] [příjmení], [datum narození], částku 108 784 Kč
- IV. společně a nerozdílně s odsouzeným [jméno] [příjmení], [datum narození], částku 67 057,50 Kč,
- V. společně a nerozdílně s odsouzenou [jméno] [příjmení], [datum narození], částku 43 187,05 Kč,
- VI. společně a nerozdílně s odsouzeným [jméno] [příjmení], [datum narození], částku 52 612,50 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená společnost MONETA Money Bank a.s., IČ: 25672720, se sídlem Vyskočilova č.p. 1442, 140 00 Praha, odkazuje se zbytkem nároku na náhradu škody, ve vztahu k obžalovanému [jméno] [příjmení], na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstává napadený rozsudek beze změny.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

1. Rozsudkem Okresního soudu v Sokolově ze dne 15. 8. 2022, sp. zn. 24 T 9/2021, byl obžalovaný [jméno] [příjmení] uznán vinným ze spáchání pokračujícího přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, spáchaného pod body 2) – 7) ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku a přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku, kdy těchto trestných činů se měl dopustit tím, že

1) obžalovaný [jméno] [příjmení]

s předchozím podvodným úmyslem obohatit se, využil znalosti mezery v zabezpečení transakcí prováděných prostřednictvím platebních karet a v období od 20:57 hod. dne 3. 5. 2019 do 15:35 hod. dne 9. 5. 2019, na různých místech v Karlovarském kraji, svou kartu [číslo] vydanou společností MONETA Money Bank a.s. k vlastnímu účtu č. [bankovní účet] použil k celkem 207 bezkontaktním platebním transakcím v celkové výši 93 467,90 Kč, přičemž každá jednotlivá transakce dosahovala výše do 500 Kč a vždy po provedení několika transakcí v celkové výši nepřevyšující 2 500 Kč záměrně učinil v bankomatu dotaz na zůstatek předtím, než došlo k zaúčtování nezamítnutých neautorizovaných transakcí, a to za účelem obnovení výchozího nastavení limitu pro bezkontaktní transakce a umožnil si tak opakované čerpání z účtu, ačkoliv si byl vědom, že ve skutečnosti se na účtu nenacházely žádné finanční prostředky a čerpá tak prostředky, které mu nenáleží,

popsaným jednáním na účtu vytvořil dluh ve výši 93 467,90 Kč na provedených platbách a 8 064,75 Kč na poplatcích, čímž způsobil celkovou škodu ve výši 101 532,64 Kč společnosti MONETA Money Bank, a.s., IČ: 25672720, se sídlem Vyskočilova č. p. 1442, 140 00 Praha,

2) obžalovaný [jméno] [příjmení] společně s obžalovanou [jméno] [příjmení]

nejdříve [jméno] [příjmení], s předchozím podvodným úmyslem obohatit se, s využitím znalosti mezery v zabezpečení transakcí prováděných prostřednictvím platebních karet, se bez vědomí a souhlasu svého otce [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [adresa], v přesně nezjištěné době, v nestřeženém okamžiku v průběhu návštěvy v bytě otce na adrese [adresa], zmocnil platební karty [číslo] vydanou společností MONETA Money Bank a.s., k otcově účtu č. [bankovní účet] a kartu pak společně s [jméno] [příjmení] v období od 03:31 hod. dne 6. 5. 2019 do 13:24 hod. dne 16. 5. 2019, na různých místech v Karlovarském kraji, použili k celkem 641 bezkontaktním platebním transakcím v celkové výši 294 392,90 Kč, přičemž každá jednotlivá transakce dosahovala výše do 500 Kč a vždy po provedení několika transakcí v celkové výši nepřevyšující 2 500 Kč záměrně učinili v bankomatu dotaz na zůstatek předtím, než došlo k zaúčtování nezamítnutých neautorizovaných transakcí a to za účelem obnovení výchozího nastavení limitu pro bezkontaktní transakce a umožnili si tak opakované čerpání z účtu, ačkoliv si byli vědomí, že ve skutečnosti se na účtu nenacházely žádné finanční prostředky a čerpají tak prostředky banky,

popsaným jednáním na účtu vytvořili dluh ve výši 294 392,90 Kč na provedených platbách a 17 700 Kč na poplatcích, čímž způsobili celkovou škodu ve výši 312 092,90 Kč společnosti MONETA Money Bank, a.s., IČ: 25672720, se sídlem Vyskočilova č. p. 1442, 140 00 Praha,

3) obžalovaný [jméno] [příjmení] společně s již odsouzeným [jméno] [příjmení], [datum narození]

po předchozí dobodě, společným jednáním a se společným podvodným úmyslem obohatit se, v období od 19:25 hod. dne 23. 5. 2019 do 15:29 hod. dne 25. 5. 2019, na různých místech v Karlovarském kraji, využili znalosti mezery v zabezpečení transakcí prováděných prostřednictvím platebních karet a kartu [číslo] vydanou společností MONETA Money Bank a.s. k účtu č. [bankovní účet], založenému dne 7. 11. 2018 [jméno] [příjmení], [datum narození] použili k celkem 268 bezkontaktním platebním transakcím v celkové výši 126 285 Kč, přičemž každá jednotlivá transakce dosahovala výše do 500 Kč a vždy po provedení několika transakcí v celkové výši nepřevyšující 2 500 Kč záměrně učinili v bankomatu dotaz na zůstatek předtím, než došlo k zaúčtování nezamítnutých neautorizovaných transakcí a to za účelem obnovení výchozího nastavení limitu pro bezkontaktní transakce a umožnili si tak opakované čerpání z účtu, ačkoliv si byli vědomí, že ve skutečnosti se na účtu nenacházely žádné finanční prostředky a čerpají tak prostředky, které jim nenáleží,

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

popsaným jednáním na účtu vytvořili dluh ve výši 126 285 Kč na provedených platbách a 7 830 Kč na poplatcích, čímž způsobili celkovou škodu ve výši 134 145 Kč společnosti MONETA Money Bank, a.s., IČ: 25672720, se sídlem Vyskočilova č. p. 1442, 140 00 Praha,

4) obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] společně

po předchozí dohodě, společným jednáním a se společným podvodným úmyslem obohatit se, v období od 23:05 hod. dne 24. 5. 2019 do 16:40 hod. dne 28. 5. 2019, na různých místech v Karlovarském kraji, využili znalosti mezer v zabezpečení transakcí prováděných prostřednictvím platebních karet a kartu [číslo] vydanou společností MONETA Money Bank a.s. k účtu č. [bankovní účet], který byl založen dne 13. 5. 2019 [jméno] [příjmení], [datum narození], použili k celkem 221 bezkontaktním platebním transakcím v celkové výši 102 124 Kč, přičemž každá jednotlivá transakce dosahovala výše do 500 Kč a vždy po provedení několika transakcí v celkové výši nepřevyšující 2 500 Kč záměrně učinili v bankomatu dotaz na zůstatek předtím, než došlo k zaúčtování nezamítnutých neautorizovaných transakcí a to za účelem obnovení výchozího nastavení limitu pro bezkontaktní transakce a umožnili si tak opakované čerpání z účtu, ačkoliv si byli vědomí, že ve skutečnosti se na účtu nenacházely žádné finanční prostředky a čerpají tak prostředky, které jim nenáleží,

popsaným jednáním na účtu vytvořili dluh ve výši 102 124 Kč na provedených platbách a 6 660 Kč na poplatcích, čímž způsobili celkovou škodu ve výši 108 784 Kč společnosti MONETA Money Bank, a.s., IČ: 25672720, se sídlem Vyskočilova č. p. 1442, 140 00 Praha,

5) obžalovaný [jméno] [příjmení]

poté, co se dříve odsouzená [jméno] [příjmení], [datum narození], v přesně nezjištěné době a na přesně nezjištěném místě, zřejmě v místě trvalého bydliště poškozeného [jméno] [příjmení], [datum narození], na adrese [adresa], okr. [obec] v nestrážené chvíli, pravděpodobně z kapsy bundy poškozeného, zmocnila karty [číslo] vydanou společností MONETA Money Bank a.s. k účtu č. [bankovní účet], patřícímu [jméno] [příjmení], následně obžalovaný [jméno] [příjmení] nezjištěným způsobem uvedenou kartu odcizil [jméno] [příjmení] a v období od 06:48 hod. dne 30. 5. 2019 do 22:10 hod. dne 31. 5. 2019 ji pak s podvodným úmyslem obohatit se a za využití znalosti mezer v zabezpečení transakcí prováděných prostřednictvím platebních karet na různých místech v Karlovarském kraji použil k celkem 269 bezkontaktním platebním transakcím v celkové výši 123 322 Kč, přičemž každá jednotlivá transakce dosahovala výše do 500 Kč a vždy po provedení několika transakcí v celkové výši nepřevyšující 2 500 Kč záměrně učinil v bankomatu dotaz na zůstatek předtím, než došlo k zaúčtování nezamítnutých neautorizovaných transakcí, a to za účelem obnovení výchozího nastavení limitu pro bezkontaktní transakce a umožnil si tak opakované čerpání z účtu, ačkoliv si byl vědom, že ve skutečnosti se na účtu nenacházely žádné finanční prostředky a čerpá tak prostředky, které mu nenáleží,

popsaným jednáním na účtu vytvořil dluh ve výši 123 322 Kč na provedených platbách a 7 940 Kč na poplatcích, čímž způsobil celkovou škodu ve výši 131 262 Kč společnosti MONETA Money Bank, a.s., IČ: 25672720, se sídlem Vyskočilova č. p. 1442, 140 00 Praha,

6) obžalovaný [jméno] [příjmení] společně s již dříve odsouzenou [jméno] [příjmení], [datum narození]

obžalovaný [jméno] [příjmení] si nezjištěným způsobem opatřil kartu [číslo] vydanou společností MONETA Money Bank a.s. k účtu č. [bankovní účet], patřícímu majiteli [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], v období od 16:19 hod. dne 31. 5. 2019 do 20:56 hod. dne 1. 6. 2019, na různých místech v Karlovarském kraji, s předchozím podvodným úmyslem obohatit se, za využití znalosti mezer v zabezpečení transakcí prováděných prostřednictvím platebních karet, použili k celkem 333 bezkontaktním platebním transakcím v celkové výši 81 514,10 Kč, přičemž každá jednotlivá transakce dosahovala výše do 500 Kč a vždy po provedení několika transakcí v celkové výši nepřevyšující 2 500 Kč záměrně učinili v bankomatu dotaz na zůstatek předtím, než došlo k zaúčtování nezamítnutých neautorizovaných transakcí a to za účelem obnovení výchozího nastavení limitu pro bezkontaktní transakce a umožnili si tak opakované čerpání z účtu, ačkoliv si byli vědomí, že ve skutečnosti se na účtu nenacházely žádné finanční prostředky a čerpají tak prostředky, které jim nenáleží,

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

popsaným jednáním na účtu vytvořili dluh ve výši 81 514,10 Kč na provedených platbách a 4 860 Kč na poplatcích, čímž způsobili celkovou škodu ve výši 86 374,10 Kč společnosti MONETA Money Bank, a.s., IČ: 25672720, se sídlem Vyskočilova č. p. 1442, 140 00 Praha,

7) obžalovaný [jméno] [příjmení] společně s již dříve odsouzeným [jméno] [příjmení], [datum narození]

nejdříve [jméno] [příjmení] dne 3. 6. 2019 založil účet č. [bankovní účet], ke kterému mu byla vydána společností MONETA [příjmení] [příjmení] a.s. platební karta [číslo] poté po předchozí dohodě, společným jednáním a se společným podvodným úmyslem obohatit se, s [jméno] [příjmení] v období od 11:42 hodin do 21:18 hodin dne 3. 6. 2019, na různých místech v Karlovarském kraji, za využití znalosti mezery v zabezpečení transakcí prováděných prostřednictvím platebních karet, použili k celkem 201 bezkontaktním platebním transakcím v celkové výši 98 475 Kč, přičemž každá jednotlivá transakce dosahovala výše do 500 Kč a vždy po provedení několika transakcí v celkové výši nepřevyšující 2 500 Kč záměrně učinili v bankomatu dotaz na zůstatek předtím, než došlo k zúčtování nezamítnutých neautorizovaných transakcí a to za účelem obnovení výchozího nastavení limitu pro bezkontaktní transakce a umožnili si tak opakované čerpání z účtu, ačkoliv si byli vědomí, že ve skutečnosti se na účtu nenacházely žádné finanční prostředky a čerpají tak prostředky, které jim náleží,

popsaným jednáním na účtu vytvořil dluh ve výši 98 475 Kč na provedených platbách a 6750 Kč na poplatcích, tedy způsobil přímou škodu ve výši 105 225 Kč společnosti MONETA Money Bank, a.s., IČ: 25672720, se sídlem Vyskočilova č. p. 1442, 140 00 Praha.

2. Okresní soud obžalovanému v nyní projednávané věci uložil za shora popsané jednání souhrnný trest odnětí svobody v trvání 40 měsíců se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou. Současně byl zrušen výrok o trestu za jednání pod bodem 1) rozsudku Okresního soudu v Sokolově ze dne 16. 6. 2020, sp. zn. 24 T 73/2019, který nabyl téhož dne právní moci, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Obžalovaného byla dále uložena povinnost k náhradě škody.

3. Proti uvedenému rozsudku podal včasné odvolání obžalovaný [příjmení], a to do všech výroků rozsudku. Odvolání obžalovaný zdůvodnil prostřednictvím obhájce jednak ustanoveného toliko za účelem odůvodnění odvolání, jednak obhájce, kterého si následně zvolil na plnou moc. V odvolání vyslovil nesouhlas s právní kvalifikací činu, poukázal na dle něho nesprávné hodnocení provedených důkazů, z nichž okresní soud vyvodil nesprávné skutkové a potažmo i právní závěry v otázce viny a trestu. Obžalovaný zdůraznil, že po celou dobu trestního řízení setrval na svém procesním postupu, když popíral trestnost svého jednání. Domníval se, že má debetní kartu (tedy dle jeho názoru kartu s úvěrovým rámcem) a pouze čerpal sjednaný debet. Má za to, že byl zřejmě nesprávně poučen příslušnou bankovní úřednicí. Okresní soud dospěl k nesprávným závěrům především v otázce subjektivní stránky trestného činu, není patrné, z čeho dovozuje úmysl obžalovaného spáchat trestný čin, když jednal ve zřejmém omylu. Soud dle obžalovaného nectil zásadu presumce neviny a zásadu in dubio pro reo, kdy měl obžalovaného v pochybnostech uznat na vinu dle pro obžalovaného mírnějšího a příznivějšího ustanovení trestního zákona. Uložený trest pak obžalovaný považuje za trest uložený v rozporu s ustanovením § 37 odst. 2, resp. § 38 odst. 2 trestního zákoníku. Obžalovaný krajskému soudu navrhl, aby jej zprostil obžaloby, popřípadě, aby mu při shledání viny uložil mírnější souhrnný trest odnětí svobody. Zvolený obhájce argumentaci podaného odvolání rozšířil, kdy poukázal na to, že okresní soud konstatuje důvodnost podané obžaloby s přihlédnutím k výpovědím svědků [příjmení] a [příjmení], přičemž tyto výpovědi jsou dle obžalovaného v rozporu se zjištěnými skutečnostmi, neboť je zcela evidentní, že i bez jakéhokoliv zůstatku na běžném účtu bylo možné opakovaně platit debetní kartou. Obžalovaný měl snahu poskytnuté peníze bance splácet, jak o tom svědčí vklady po částce 5 000 Kč ve dnech 24. 7. 2019 a 26. 8. 2019. Dle obžalovaného by dokazování mělo být v tomto směru doplněno výpověďmi dalších svědků z centrály banky, se kterými obžalovaný telefonicky jednal o přečerpání limitu účtu, kdy jedna z pracovnic mu sdělila,

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

že se používáním karty předmětným způsobem nedopouští žádného protiprávního jednání a dohodli si splátky 5 000 Kč. Dle obžalovaného nelze dovodit závěr o tom, že by měl, jak uvádí okresní soud, znalost nějaké mezery v zabezpečení systému banky, kterou měl využít, kdy poškozená ve svých písemných vyjádřeních nějaké pochybení nezmiňuje.

4. Obžalovaný dále uvedl, že pokud poskytl platební kartu [jméno] [příjmení] k úhradě jeho dluhu, tak si byl vědom toho, že následně bude muset dluh u banky uhradit. Obsah výpovědí ostatních obžalovaných, nyní již odsouzených, nemohl ovlivnit, může se jen domnívat, že odsouzení byli vedeni snahami trestní řízení co nejdříve skončit, a to i za cenu případného odsouzení a uložení povinností k náhradě škody. Jejich případná odsouzení vůbec nemohou dle obžalovaného prokazovat, že by se on sám měl dopustit jednání, kterým by se obohatil uváděním někoho v omyl. Ostatní obžalovaní se možná dopouštěli protiprávního jednání a nějaké podvody páchali, proto možná s odsouzením a uloženými tresty souhlasili a dál se již nebránili. Obžalovaný jejich účty nezakládal, pouze jim poradil a nebránil se, pokud mu odsouzení za rady něco zaplatili. Obžalovaný setrval na tom, že případnou poškozenou v omyl neuváděl, sebe ani jiného popsanou činností neobohatit, naopak se více zadlužil a tedy na cizím majetku žádnou škodu nezpůsobil. Obžalovaný v doplnění podaného odvolání krajskému soudu navrhl, aby jej postupem podle § 226 písm. b) trestního řádu zprostil obžaloby.

5. Nutno předeslat, že vyznění o konání veřejného zasedání bylo obžalovanému zasláno na adresu, kterou pro účely doručování označil v hlavním líčení konaném dne 15. 8. 2022 ([obec], [ulice a číslo]). Písemnost byla dne 17. 3. 2023 uložena na poštovním úřadě, obžalovanému byla zanechána výzva k jejímu vyzvednutí, což však ve lhůtě 10 dnů neučinil (doručeno fikcí dne 27. 3. 2023) a zásilka byla vrácena krajskému soudu, který v souladu s ustanovením § 64 odst. 4 trestního řádu na úřední desku soudu vyvěsil sdělení o konání veřejného zasedání, k němuž se obžalovaný nedostavil, kdy aktuálně bylo ověřeno, že není omezen na osobní svobodě, přičemž obhájce obžalovaného, který se dostavil před zahájením veřejného zasedání a současně omluvil svou účast s ohledem na kolizi s dalším jednáním u Krajského soudu v Plzni, sdělil, že obžalovaný o termínu veřejného zasedání má vědomost a přislíbil se dostavit. Vzhledem k tomu však, že se obžalovaný bez řádné omluvy k veřejnému zasedání nedostavil, bylo rozhodnuto o konání veřejného zasedání v jeho nepřítomnosti. Obhájce se k veřejnému zasedání dostavil až po přerušení veřejného zasedání a soud zpravitel, že se obžalovaný nedostavil k veřejnému zasedání z osobních důvodů.

6. Krajský soud v Plzni v souladu s § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal k podnětu včasného odvolání obžalovaného napadený rozsudek, zaměřil se především na zákonnost a odůvodněnost všech odvoláním napadených výroků. Přezkoumal též správnost postupu řízení, které vydání rozsudku předcházelo. V tomto směru nutno uvést, že nebyly zjištěny žádné procesní vady ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu, které by měly vliv na správnost rozhodnutí ve věci, obžalovaný nebyl zkrácen na svém právu obhajoby.

7. Nutno zdůraznit, že soud I. stupně provedl pro rozhodnutí ve věci všechny potřebné důkazy v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí.

8. Nálezacímu soudu nelze vytknout ani způsob, jakým provedené důkazy hodnotil, ani to, jaké indicie, mající zásadní relevanci pro skutková zjištění, z provedených důkazů v napadeném rozsudku zmiňovaných, vzal za prokázané. Odvolacímu soudu nepřísluší nahrazovat postup soudu I. stupně podle § 2 odst. 6 trestního řádu, za předpokladu, že úvahy soudu v tomto směru vycházejí z úplného a nezkresleného obsahu všech provedených důkazů a odpovídají zásadám obecné logiky a jeho skutkové závěry, které na základě provedených a správně hodnocených důkazů učinil, jsou přesvědčivé a logické. Takové hodnocení důkazní situace dostal v dané věci i nálezací soud, a proto lze přijmout jeho skutkové závěry precizované v bodech 1) - 7) napadeného rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

9. Nutno připomenout, že obžalovaný v podstatě doznal podíl na předmětných transakcích, které realizoval jednak sám, jednak společně s dalšími osobami, v této věci již pravomocně odsouzenými, což ostatně dokládá i řada kamerových záznamů. Zásadní relevanci pro posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného je ovšem vyřešení otázky subjektivní stránky, jejíž existenci obžalovaný popírá a vůči jejímuž hodnocení nalézacím soudem uplatnil námitky, kterým však odvolací soud nepřiznal důvodnost. Dle odvolacího soudu věnoval nalézací soud této skutečnosti dostatečnou pozornost, kdy v tomto směru správně upozornil na svědectví pracovníků peněžního ústavu, která nejsou v kolizi s dalšími ve věci provedenými důkazy, naopak korespondují s listinnými důkazy, zejména dokumenty poskytnutými obžalovanému bankou, které také obžalovaný dne 7. 11. 2018 signoval a stvrdil tak, že se s nimi seznámil. Konkrétně se jedná o Dispozice ke smlouvě o bankovních produktech a službách, včetně Předmluvních informací o poplatcích, informací k platebním účtům, platebnímu styku a samotnou Smlouvu o bankovních produktech a službách. Z těchto listinných důkazů je zřejmé, že s obžalovaným nebyla, jak ostatně potvrzují svědectví pracovníků bankovního ústavu, uzavřena samostatná smlouva k úvěrovému produktu, obžalovaný tedy neměl, shodně jako ostatní v této trestní věci již pravomocně odsouzení či další osoby ([příjmení], [příjmení]), jejichž debetní karty byly k protiprávní činnosti zneužity, sjednaný kontokorentní úvěr, tedy schválení čerpání finančních prostředků do mínusu - debetu. Pracovnice banky shodně popsaly, jaké poučení je poskytováno klientovi v případě, že s tímto je sjednáván běžný účet s využitím, „debetní“ karty. Z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení], která s obžalovaným smlouvu sjednávala (byť si konkrétní případ obžalovaného nevybavila), vyplynulo, že výslovně klienty banky poučuje o charakteru, „debetní“ karty s tím, že se nejedná o kartu úvěrovou, kdy z účtu tak mohou být čerpány toliko prostředky klienta a nikoli banky v případě, že na účtu nemá klient dostatek finančních prostředků. Pokud obžalovaný v rámci konstrukce své obhajoby uváděl, že listiny předložené mu bankou celé nepřčetl, pak taková skutečnost jej nemůže z trestní odpovědnosti vyvinut, předmětné listiny podepsal, navíc, jak již bylo zdůrazněno, byl i náležitě poučen bankovní pracovnící. Ve světle těchto důkazů lze mít obhajobu obžalovaného, v rámci níž rezolutně popřel, že by se dopustil protiprávního jednání, kdy měl mít za to, že, „debetní“ karta jej opravňuje k výběru finančních prostředků i za situace, pokud na jeho účtu není dostatek peněz, za spolehlivě vyvrácenou. Subjektivní stránku činu dokládají i samotné okolnosti trestného činu popsané v jednotlivých skutcích, kdy bez povšimnutí nemůže zůstat, že k neoprávněným transakcím docházelo v enormním počtu v relativně krátkých časových úsecích, přičemž obžalovaný za tímto účelem oslovil osoby, které se, obdobně jako on, potýkaly s finančními problémy.

10. Pokud dle obžalovaného mělo být dokazování doplněno výpověďmi dalších osob z centrály banky, kdy měl současně opakovaně navrhopvat k provedení telefonní záznamy s hovory s těmito osobami, pak nutno uvést, že obžalovaný v hlavním líčení dne 15. 8. 2022, kdy byl vyhlášen napadený rozsudek, neměl žádné návrhy na doplnění dokazování. Požadavek obžalovaného, z něhož je zřejmé, že byl směřován nalézacímu soudu, je namísto označit, s přihlédnutím k výše naznačenému důkazní stavu, za nadbytečný a navíc pochybnosti vzbuzující, neboť nelze uvěřit tomu, že by pracovnice banky v rámci telefonického hovoru s obžalovaným uzavřely za banku dohodu o splátkách. Nicméně, i pokud by tomu tak bylo, pak uvedené by nikterak závěr o trestní odpovědnosti obžalovaného neovlivnilo. Za smyšlené a účelové je třeba označit tvrzení obžalovaného, že mu dokonce mělo být pracovníci banky tvrzeno, že se předmětným způsobem nedopouští žádného protiprávního jednání, což by bylo zcela v rozporu s tím, co uvedly svědkyně [příjmení] a [příjmení].

11. Pokud obžalovaný argumentuje tím, že měl dle nalézacího soudu využít znalosti mezery v zabezpečení transakcí prováděných prostřednictvím platebních karet, kdy konkrétně uvádí, že se jednalo o chybu v zabezpečení, přičemž bankovní ústav o chybě nehovoří, k tomu odvolací soud uvádí, že za jistotu, „mezeru“, nebo nedostatečnost v zabezpečení, lze považovat skutečnost, že nezamítnuté neautorizované transakce byly na vrub účtu, jak vyplývá z trestního oznámení

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

společnosti Moneta Money Bank a.s. (které bylo nalézacím soudem provedeno k důkazu), zaúčtovány vždy s určitým zpožděním, a proto bylo možné, aby se účty díky takovým transakcím dostaly do debetů. Z vyjádření obžalovaného je zřejmé, že možnost placení prostřednictvím platební karty, kdy na účtu neměl finanční prostředky, zjistil v podstatě náhodou, neboť poté, co mu byla odmítnuta platba kartou, si v bankomatu ověřil její zůstatek a následně již platba kartou proběhla bez problémů. Proto nelze za důvodnou označit námitku obžalovaného, že by si takové skutečnosti nebyl vědom.

12. Pokud se týká skutku, kterého se měl obžalovaný dopustit společně s odsouzenou [příjmení], pak v tomto směru se okresní soud rovněž náležitě zabýval obhajobou obžalovaného, kterou označil za zcela nelogickou, s argumentací, s níž se odvolací soud ztotožnil, neboť v případě, že by musela odsouzená následně bance finanční prostředky, které získala z předmětných transakcí, vrátit (kdy se obžalovaný současně snažil soud přesvědčit, že všechny osoby takto instruoval, čemuž ovšem nalézací soud, ani soud odvolací, neuvěřil), pak by zcela ztrácelo smysl, aby jí obžalovaný poskytl kartu k výběrům, které měly dle ní sloužit k úhradě zbytku závazku, který vůči ní měl. Rovněž tak účelově vyznívá tvrzení obžalovaného zaznamenané v podaném odvolání, že si byl vědom toho, že bude muset dluh u banky uhradit on. Jednak nebyl majitelem účtu (což ostatně nebyla ani [příjmení]), tím byl [jméno] [příjmení] (který platební kartu za úplatu poskytl další osobě), jednak měl v rozhodné době finanční problémy a byl zatížen řadou exekučních řízení, což jej také zjevně k páchání trestné činnosti motivovalo a současně mu neumožňovalo uhradit bance minusové operace, k nimž ostatně ani nebyl oprávněn.

13. Nelze přehlédnout, že obžalovaný byl v dané věci iniciátorem jednání ve vztahu k dalším osobám, jak vyplynulo z provedeného dokazování, neboť to byl obžalovaný, který přišel na možnost získat neoprávněně od peněžního ústavu finanční prostředky a o této možnosti také zpravil ostatní osoby, které na trestné činnosti participovaly. Obžalovaný, společně s dalšími v této věci již pravomocně odsouzenými osobami, využil jistého časového vakua v zaúčtování neautorizovaných plateb, umožňujícího čerpat prostředky banky a nikoli majitelů účtů, aniž by k předmětným účtům byl sjednán tomu odpovídající úvěrový produkt.

14. Nalézací soud se dopustil toliko numerické chyby v popisu skutku pod bodem 3), kdy sice správně uvedl výši vytvořeného „dluhu“ na provedených platbách v částce 126 285 Kč a na poplatcích v částce 7 830 Kč, nicméně tyto dvě položky chybně sečetl, když namísto částky 134 115 Kč, uvedl částku 134 145 Kč. Toto pochybení však nemá vliv na užitou právní kvalifikaci jednání obžalovaného a nepromítlo se ani do výsledku adhézního řízení, není proto ani důvodem pro zrušení napadeného rozsudku ve výroku o vině.

15. Správně zjištěnému skutkovému stavu přiřadil nalézací soud také adekvátní právní kvalifikaci vztahující se k jednání obžalovaného, kterým se dopustil pokračujícího přečinu podvodu ve smyslu § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, vůči společnosti MONETA Money Bank a.s., když, při využití časové mezery v zabezpečení neautorizovaných transakcí, realizoval sám, či společně s odsouzenými osobami, výběry finančních prostředků z běžných účtů, vědom si skutečnosti, že k nim nebyly sjednány úvěrové produkty (které by umožnily „minusové“ čerpání prostředků banky) a na nichž nebylo žádné finanční krytí, což bylo zřejmé po zadání dotazu na jejich zůstatek, který vykazoval nulu. Banka tak byla uvedena v omyl, neboť jí byly předstírány okolnosti v rozporu se skutečností, přičemž v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného byla společnost MONETA Money Bank a.s., způsobena ve smyslu ustanovení § 138 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku větší škoda.

16. Odvolací soud se ztotožnil i s právní kvalifikací přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku, v rámci níž nalézací soud v souvislosti s jednáním pod body 2), 5) a 6) zohlednil skutečnost (kterou podrobně zdůvodnil), že obžalovaný k protiprávnímu jednání užil platební kartu jiné osoby, a to [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

17. Důvodnost nelze dle názoru odvolacího soudu přiznat ani námitce obžalovaného směřující vůči druhu uloženého trestu. V rámci úvah o uložení adekvátního trestu vzal nalézací soud v potaz všechna zákonná hlediska uvedená v § 38 a § 39 trestního zákoníku. Nutno připomenout, že obžalovaný započal trestní kariéru již jako osoba mladistvá, poté následovala řada odsouzení zejména pro majetkové delikty, což má jistou vypovídací hodnotu k osobě obžalovaného, a to přesto, že předmětná odsouzení byla rozhodnutím Okresního v Sokolově ze dne 7. 5. 2019, sp. zn. 31 Nt 12018/2019, zahlazena. Další odsouzení svědčící v neprospěch obžalovaného jsou uvedena v odůvodnění napadeného rozhodnutí, kdy se jedná vesměs opět o trestnou činnost majetkovou. Naposledy byl obžalovaný odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Sokolově ze dne 15. 12. 2022, sp. zn. 19 T 148/2022, kdy mu byl ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 2. 2023, sp. zn. 9 To 48/2023, uložen za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku peněžitý trest v celkové výši 30 000 Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 20 měsíců. Obžalovanému přitěžuje, že v páchání trestné činnosti po delší dobu pokračoval a naplnil skutkové podstaty dvou trestných činů, bez povšimnutí nemůže zůstat ani míra jeho participace na trestné činnosti. Doznání obžalovaného, v němž absentuje subjektivní stránka trestného činu, nelze považovat, jak správně uzavřel nalézací soud, za doznání kvalifikované, které by bylo možno ocenit jako okolnost polehčující. Pokud tedy nalézací soud, při současném zohlednění doby uplynulé od spáchání protiprávního jednání, minimální úhrady škody obžalovaným a skutečnosti, že bylo namíste uložení souhrnného trestu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody (k trestu uloženému jako souhrnný za jednání pod bodem 1) rozsudkem Okresního soudu v Sokolově ze dne 16. 6. 2020, sp. zn. 24 T 73/2019), přistoupil, při současném respektování podmínek pro uložení souhrnného trestu stanovených v § 43 odst. 1 trestního zákoníku, k uložení přímé sankce, pak takovému postupu nelze nic vytknout. Navýšení trestu o 20 měsíců není nepřiměřeně přísné a nevytváří tak prostor pro moderaci trestu ve prospěch obžalovaného, neboť odráží všechny zmíněné relevantní skutečnosti, včetně výše škody, která již atakuje hranici škody značné. Nutno toliko dodat, že s ohledem na současnou judikaturu Nejvyššího soudu je v případě ukládání souhrnného trestu ve vztahu k rozhodnutí, kde už sám o sobě byl uložen souhrnný trest, třeba rušit všechna předcházející rozhodnutí. Takto okresní soud sice nepostupoval, nicméně jedná se jen formální záležitost, proto výrok o trestu nebyl ze strany odvolacího soudu z tohoto důvodu korigován. Nalézací soud nepochybil ani při zařazení obžalovaného pro výkon trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou.

18. Pochybení, které v konečném důsledku vedlo odvolací soud k částečnému zrušení napadeného rozhodnutí, bylo shledáno ve výsledku adhézního řízení, které nebylo nalézacím soudem ani náležitě odůvodněno. Nutno předeslat, že k uložení povinnosti směřující k náhradě škody byly splněny zákonné podmínky, neboť v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného a dalších osob byla společnost MONETA Money Bank a.s. způsobena majetková škoda. Nalézací soud podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovanému povinnost uhradit na náhradě škody poškozené společnosti MONETA Money Bank a. s., která se řádně a včas přihlásila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, jednak společně a nerozdílně s [jméno] [příjmení] částku 312 092,90 Kč, jednak společně a nerozdílně s [jméno] [příjmení] částku 108 784 Kč, samotnému obžalovanému pak částku 254 389,70 Kč. Byť nalézací soud v odůvodnění vztahujícímu se k tomuto výroku vysvětlil, že zohlednil, mimo úhrady částky 10 000 Kč obžalovaným, též skutečnost, že již v předchozích rozhodnutích týkajících se dalších pachatelů, konkrétně [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], rozhodl o jejich povinnosti k náhradě škody, pak ohledně jednání, kterého se obžalovaný dopustil právě společně se jmenovanými spolupachateli, s přihlédnutím k tomu, že v rámci tohoto řízení se jednalo o konečné rozhodnutí o nároku poškozené společnosti, měla být obžalovanému uložena povinnost k náhradě škody rovněž společně a nerozdílně s těmito, dnes již pravomocně odsouzenými, osobami. Navíc nalézací soud v rozhodnutí o náhradě škody zcela nevyčerpal nárok poškozené společnosti, kterým se připojila k trestnímu řízení. Pokud totiž nalézací soud obžalovanému uložil, kromě

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

povinnosti uhradit škodu společně a nerozdílně s obž. [příjmení] a obž. [příjmení], samostatnou povinnost k náhradě škody v celkové výši 254 389,70, pak lze dovodit (neboť blíže tento postup nalézací soud nezduvodnil), že jedná o částku 101 532,64 Kč ohledně bodu 1) a pod body 3), 6) a 7) o polovinu vyčíslené škody, konkrétně o částku 67 057,50 Kč, 43 187,05 Kč a 52 612,50 Kč. Celkem tedy takto obžalovanému uložená povinnost k náhradě škody činí částku 254 389,70 Kč (po odečtu uhrazené částky 10 000 Kč), kterou nalézací soud uvedl ve výroku. Poškozená společnost nárok na náhradu škody vyčíslila zvlášť u každého z účtů, k němuž se váží dílčí útoky pokračujícího jednání. Ve všech případech, vyjma bodu 7), byla poškozené přiznána náhrada v požadované výši. Ohledně bodu 7) požadovala poškozená společnost uhradit 160 549 Kč, a to po odečtu částky ve výši 18 670 Kč uhrazené odsouzeným [jméno] [příjmení]. Povinnost k náhradě škody vztahující se k tomuto bodu, z něhož byl, byť v omezeném rozsahu (oproti obžalobě), uznán vinným i obžalovaný, byla uložena v předchozích meritorních rozhodnutích (které odvolací soud provedl k důkazu) odsouzeným [jméno] [příjmení] v částce 53 516,30 a [jméno] [příjmení] v částce 25 460,90 a v napadeném rozhodnutí obžalovanému v částce 52 612,50 Kč. Z uvedeného je zřejmé, že poškozenému subjektu byla ohledně bodu 7) přiznána na náhradě škody částka 131 589,70, což je o 28 959,30 Kč méně, než požadoval.

19. S ohledem na výše uvedené proto odvolací soud postupem podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 trestního řádu zrušil výrok o náhradě škody a opětovně rozhodl tak, že obžalovanému uložil povinnost k náhradě škody blíže specifikovanou v tomto rozhodnutí, a to jednak samostatnou, jednak společnou a nerozdílnou s dalšími osobami, přičemž se zbytkem nároku na náhradu škody odkázal poškozenou společností MONETA Money Bank a.s. podle § 229 odst. 2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 17. 4. 2023

JUDr. Ivana Růžicková, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.